

హార్వ బైక్, స్టాండ్ లో పెట్టి ఆఫీసులోకి అడుగుపెడుతూ వుండగా సెల్ రింగైంది.

“హలో మంజూ! ఆఫీస్ ఎంట్రన్స్ లో వున్నాను. వచ్చేస్తున్నా” అన్నాడు.

“హర్షా! నేను ఆఫీసులో లేను. జయా హాస్పిటల్లో వున్నాను. నువ్వు అరైవ్ అంటే రా” అన్నది మంజూ.

“అరైవ్ అంటే? మేటరెంటి?”

“రా చెప్తాను. ఫోన్ లో చెప్పింది కాదు”

“ఎక్కడికి రమ్మంటావు? హాస్పిటల్ కా?”

“నో...నో... మా ఫ్లాట్ కి రా. నేను హాస్పిటల్ నుంచి బయల్దేరుతున్నాను”

హర్ష లీవ్ తెటర్ ఇచ్చి మంజూ ఫ్లాట్ కి బయల్దేరాడు. అతను వెళ్లేసరికే మంజూ ఫ్లాట్ లో అతని కోసం ఎదురుచూస్తోంది. ఆమె ఎందుకో ఆందోళన పడుతున్నట్టు కనిపించింది. అతను వెళ్లి సోఫాలో కూర్చున్నాడు. మంజూ అతని పక్కనే కూర్చుని ముఖం అతని చాతీకి ఆనించి కళ్లు మూసుకుంది. హర్ష ఆమె వీపు నిమిరుతూ కూర్చున్నాడు.

“మంజూ!”
“హూ...”
“వాటిజ్ ద మేటర్? వర్రీగా వున్నావెందుకు?”

“డాక్టర్ (వైగెన్సీ) కన్ఫర్మ్ చేసింది”

హర్ష నెత్తిన పిడుగు పడ్డట్టుయింది.

“వాట్?” అన్నాడు.

“యస్ హర్షా”

హర్ష కొంచెంసేపు మౌనంగా వుండిపోయాడు. తను ఎల్లుండి చెన్నయ్ వెళ్తున్నాడు. అమెరికన్ కాన్సలేట్ లో వీసా కోసం ఇంటర్వ్యూ వుంది. ఇప్పుడీ బెడద ఏమిటి? ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

“హర్షా! మన పెళ్లి వెంటనే జరిగిపోవాలి” అన్నది మంజూ.

“అదెట్లా కుదురుతుంది మంజూ? ఎల్లుండి చెన్నయ్ వెళ్తున్నానని చెప్పాను కదా! వీసా రాగానే యుయస్ వెళ్తున్నాను”

“వెళ్తే వెళ్ళు. పెళ్లి దానికి అడ్డమా?” ప్రశ్నించింది మంజూ.

“అడ్డమే కదా! నేను అక్కడకెళ్లక నీకు

హర్ష కోసం రూంలో ఎదురుచూస్తున్నాడు వంశీకృష్ణ. రేపు ఇద్దరూ చెన్నయ్ వెళ్తున్నారు వీసా కోసం. ఈరోజు చిలుకూరు బాలాజీ గుడి కెళ్లి ప్రదక్షిణాలు చెయ్యాలి. ఈ దేవుడు వీసాలు మంజూరు చేయిస్తాడని ఒక నమ్మకం. అందుకే వీసాల బాలాజీ అన్నారు.

కాసేపటికి హర్ష వచ్చాడు.

“మంజూకి (వైగెన్సీ) కన్ఫర్మ్ అయింది. వెంటనే పెళ్లి జరగాలని గొడవ. నో చెప్పాను. అబార్షన్ చేయించుకోమన్నాను” చెప్పాడు హర్ష.

“ఏమంది? తను ఒప్పుకుందా?” అడిగాడు వంశీకృష్ణ.

“తనకి ఇష్టం లేదు”

“ఇప్పుడేం చేస్తావు?”

“చేసేదేముంది? ఇప్పుడు పెళ్లెంటి? కెరీర్ ముఖ్యం కదా”

“అటువంటప్పుడు తొందరపడ్డావెందుకు? ఆమాత్రం తెలీదా?”

“ఏమిట్లో ఒక్కోసారి అలా జరిగిపోతూ వుంటుంది” అని నవ్వాడు హర్ష.

“మంజూ హర్ష అవుతుందేమో?”

దేవుడు చెప్పాడా?

ఇక్కడ ఎలా వుందో? అని వర్రీగా వుంటుంది. ఐనా హడావిడిగా పెళ్లి చేసుకోవడం నాకు ఇష్టం లేదు”

“ఐతే ఇప్పుడేమంటావు? నన్నేం చేయమంటావు?” అతనికి దూరంగా జరిగి అన్నది మంజూ.

“స్లీజ్ మంజూ! హర్ష కావద్దు. అబార్షన్ చేయించుకో” కూల్ గా అన్నాడు హర్ష.

దెబ్బతిన్నట్టు చూసింది మంజూ. ఆమెకు అతని నిషయం బాగా తెలుసు. ఒకసారి ఏదైనా నిర్ణయం తీసుకుంటే దాన్ని మార్చుకోడు. మొండిగా వుంటాడు. అతనితో వాదించడం అనవసరం. అతను తన కెరీర్ డెవలప్ చేసుకునే ఫ్లాన్ లో వున్నాడు. తను ఏమైపోయినా పట్టించుకోడు.

ఆమె విసురుగా లేచి బెడ్రూంలోకి వెళ్లి తలుపులు మూసుకుంది.

“ఐతే అవుతుంది. నేనేం చేస్తాను. యుయస్ లో మన ఆఫర్ వదులుకోవడం తెలివితక్కువ తనం”

“దానికి దీనికి ఏం సంబంధం?”

“ఉందిలే. పెళ్లి చేసుకుని వెళ్తే అక్కడ మన పని జీరో”

“వాట్?”

“ఆ కంపెనీ రెలెటివ్ ఒకమ్మాయిని అక్కడ పెళ్లి చేసుకోవాలని ఒప్పుందం. లేకపోతే అందరికీ జాబ్ వూడుతున్న టైంలో మనకి ఆఫర్ ఎలా వచ్చిందనుకున్నావ్?” చెప్పాడు హర్ష.

“మరి మంజూ?” ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు వంశీకృష్ణ.

“ఎవరి దారి వాళ్లది! ఏదో కొన్నాళ్లు డేటింగ్ చేశాం. దట్నాల్’ నవ్వాడు హర్ష.

అతని నవ్వులో క్రూరత్వం కనిపించింది వంశీకృష్ణకు.

అతని గురించి ఒక కొత్తకోణం వెలుగులోకి

వచ్చింది. యూజ్ అండ్ త్రో పాలసీ వంట పట్టించుకున్నాడు హర్ష.

“అదేంటి హర్ష! మంజు నిన్ను డీప్ గా లవ్ చేస్తున్నది కదా! పెళ్లి చేసుకుంటావని నమ్మింది. అందుకే నీకు స్వేచ్ఛ ఇచ్చింది. ఇప్పుడు కాదు పొమ్మంటే షాక్ తింటుంది” అన్నాడు వంశీ కృష్ణ.

“నువ్వన్నమాట నిజమే! సడన్ గా నీకూ నాకూ సంబంధం లేదంటే షాక్ తింటుంది. సూపైడ్ చేసుకునే ప్రమాదం కూడా వుంది. అందుకనే ముందు అబార్షన్ చేయించుకోమన్నాను. అప్పుడు తను సేఫ్ కదా! నేను అమెరికా వెళ్లిపోయాక కొన్నాళ్లు లవ్ లో వుంటాను. తర్వాత నెమ్మదిగా నన్ను మర్చిపోవడం ప్రారంభిస్తుంది” చెప్పాడు హర్ష.

హర్ష ఆలోచన వంశీ కృష్ణకి దారుణం అనిపించింది. పెళ్లి కాకుండా తల్లి అయ్యే

వారిని దారుణంగా మోసం చేస్తే? దేవుడు ఇటువంటి వారిని శిక్షించడా? వంశీకృష్ణకి మంజు అమాయకమైన ముఖం కళ్లముందు కదలాడి అతని మనసు వికలమైంది.

“నీకు దేవుడి మీద నమ్మకం వుందా?” ప్రశ్నించాడు వంశీకృష్ణ.

ఉలిక్కిపడ్డాడు హర్ష. అయోమయంగా వంశీకృష్ణ ముఖంలోకి చూశాడు.

“ఎందుకట్లా అడిగావ్?

నమ్మకం వుండబట్టే గదా!

ఇప్పుడు మనం చిలు కూరు వెళ్తున్నాం”

పరిస్థితి మంజు కొనితెచ్చుకున్నదే కావచ్చు. తప్పు ఇద్దరిదీ అయినా శిక్ష మంజు అనుభవించ వలసిందేనా?

హర్ష పొరపాటున తప్పు చేస్తే? అది వేరు. కావాలని తప్పు చేస్తే? తన కెరీర్ కోసం నమ్మిన

అన్నాడు హర్ష.

“ఏం లేదు. వూరికినే” అన్నాడు వంశీకృష్ణ.

“ఇక బయల్దేరుదామా?” అడిగాడు హర్ష.

“బైక్ నేను నడుపుతాలో” అన్నాడు వంశీ కృష్ణ.

హర్ష తవ వూపాడు. వంశీకృష్ణ బైక్ స్టార్ చేశాడు. హర్ష అతని వెనుక కూర్చున్నాడు.

కొంత దూరం పోయాక వర్షం మొదలైంది. రోడ్డు మీద పడిన గుంతలో నీళ్లున్నాయి. స్పీడ్ గా వెళ్తున్న బైక్ ఎగిరి పడింది. వెనుక కూర్చున్న హర్ష వెనక్కి పడిపోయాడు. తలకి దెబ్బ తగిలి స్పృహ తప్పిపోయాడు. బైక్ నడుపు తున్న వంశీకృష్ణ పక్కకి పడ్డాడు. కానీ దెబ్బలేం తగలేదు. మోకాలు దగ్గర కొంచెం చర్మం గీరుకుపోయింది.

★ ★ ★

హర్ష తలకి దెబ్బ తగలడమే కాదు, ఎడమకాలు విరిగింది. హాస్పిటల్ లో ఆపరేషన్ చేసి కట్టుకట్టారు. కనీసం నాలుగు నెలలు బెడ్ రెస్ట్ తీసుకోవాలని డాక్టర్ చెప్పాడు. చెన్నయ్ కి వెళ్లే ప్రోగ్రామ్ క్యాన్సిల్ అయింది. హర్ష అమెరికా కలలు పగటి కలలయ్యాయి.

“నీకు దేవుడి మీద నమ్మకం వుందా?” అడిగాడు వంశీకృష్ణ.

హర్షకి మండింది. ‘ఇదివరకొకసారి అదే ప్రశ్న అడిగాడు. ఇప్పుడు మళ్ళీ అడుగుతున్నాడు. అందరూ దేవుణ్ణి నమ్మేవాళ్లే కదా! ఎవరో కొందరు తప్ప. వాడికా అనుమానం ఎందుకో?’ అని పళ్లు కొరుక్కున్నాడు.

“ఇదివరకొకసారి చెప్పాను కదా” కోపంగా అన్నాడు హర్ష.

“గుర్తుంది”

“మరి?”

“దేవుడు భక్తుల్ని పరీక్షిస్తాడని కొన్ని కథలున్నాయి తెలుసా?”

“తెలుసు”

“అదే చెప్తున్నా! నీకు తన మీద నిజంగా నమ్మకం వుందో లేదో అని దేవుడు నిన్ను పరీక్షిస్తున్నాడని ఎందకు అనుకోవు?”

హర్ష అయోమయంగా చూశాడు.

“మా నాయనమ్మ చిన్నప్పుడు చెప్పింది. దేవుడి భక్తులు ఎవరైనా చేయగలిగితే సహాయం చేయాలి. మేలు చేసిన వారిని రక్షిస్తాడు. ఎవరికీ అపకారం చేయకూడదు. అలా చేస్తే శిక్షిస్తాడు” చెప్పాడు వంశీకృష్ణ.

“నువ్వు అనేది ఏంటి? నేనెవర్ని మోసం చేశాను?” హర్ష ముఖం ఎర్రగా అయింది.

వంశీకృష్ణ నవ్వాడు.

“నిన్ను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించి నమ్మిన మంజుని మోసం చేయలేదా?” సూటిగా అడిగాడు వంశీకృష్ణ.

హర్ష దెబ్బతిన్నట్టు వంశీకృష్ణవైపు చూశాడు. ఎవరో చెంపమీద కొట్టినట్టు ఉలిక్కి పడ్డాడు.

“గాడ్ ప్రామిస్ గా చెప్పు. మంజుని నువ్వు

మోసం చెయ్యాలని చూడలేదా? అది అన్యాయం కాదా?”

హర్ష తల వంచుకున్నాడు.

“హర్షా! సరిగ్గా మనం దేవుడి దగ్గరకు వెళ్తున్నప్పుడే ఈ యాక్సిడెంట్ ఎందుకు జరిగింది? బైక్ నడుపుతున్న నాకు ఏం కాలేదు. నీకే కాలు ఎందుకు విరిగింది?”

వంశీకృష్ణ మాటలు అతని గుండెకు బులెట్ లా తాకుతున్నాయి. ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

ఇంతలో నర్స్ వచ్చింది. జబ్బు మీద ఇంజెక్షన్ చేసి వెళ్లింది.

‘తను హర్షను దేవుడి సెంటిమెంట్ తో కొట్టినందుకు ఏదైనా ఫలితం కనిపిస్తుందా?’ అని ఆలోచిస్తున్నాడు వంశీకృష్ణ.

“నాకు యాక్సిడెంట్ జరిగిందని మంజుకి తెలుసా?” అడిగాడు హర్ష.

“ఏమో?” పెదవి విరిచాడు వంశీకృష్ణ.

“నువ్వు చెప్పలేదా?”

“ఉహూ.. నీకిష్టం వుండదేమో నని...” నీళ్లు నమిలాడు.

హర్ష సెల్ తీసుకుని మంజుకి రింగ్ చేశాడు.

“మంజూ ఎక్కడున్నావు? ఆఫీసులోనేనా?” అడిగాడు హర్ష.

“లేదు. లీవ్ పెట్టాను. ఇప్పుడు జయా హాస్పిటల్ కి వెళ్తున్నాను” చెప్పింది మంజు.

“ఎందుకు?”

“అదేంటి ఏం తెలియనట్టు అడుగుతావు? నువ్వేగా అబార్షన్ చేయించుకోమన్నావు? అందుకే వెళ్తున్నాను”

“నో..నో.. ప్లీజ్ వద్దు మంజూ! నాకు యాక్సిడెంట్ అయింది. లెఫ్ట్ లో ప్రాక్చరైంది. ఆపరేషన్ చేశారు. ఫోర్ మంత్స్ బెడ్ రెస్ట్. అమెరికా ప్రోగ్రామ్ క్యాన్సిల్. ఒక నెలలో కాస్త రిలీఫ్ వుంటుంది. అప్పుడే మేరేజ్ చేసుకుందాం. నువ్వు వర్రీ కాకు” చెప్పాడు హర్ష.

వంశీకృష్ణ సంతృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు.

★

డైమండ్ నెక్లెస్ ల మోజు!

నగలంటే మోజు పడని ఆడవాళ్లుంటారా? అందునా నీనిమా హీరోయిన్ అంటే చెప్పేమేముంది? అఫ్ కోర్స్, నేటి తరం యువతులు ఎక్కువగా ఫ్యాషీ ఆభరణాలే ఇష్టపడుతుంటారు. అయితే ఛార్మి మాత్రం వజ్రాభరణాలంటే భలే ఇదిట. డైమండ్ నెక్లెస్ లు ధరించడం అంటే భలే ఉత్సాహపడుతుందిట. ఏదైనా జ్యూయలరీ షోరూమ్ ప్రారంభోత్సవానికి పిలిస్తే ఎగిరి గంతేసి ఒప్పేసుకుంటుందిట ఛార్మి. ఎందుకంటే అక్కడ బోల్డ్ లన్ని వెరయిటీ హారాలను చూడొచ్చు కదా! బానే వుంది, నచ్చినవన్నీ సొంతం చేసుకోగలమా ఎవరమైనా?